

РЕШЕНИЕ

№ 7357

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в закрито заседание на 27.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

като разгледа дело номер **9402** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на В. Н. Ц., с адрес: затвора [населено място] чрез адв. Г.А. срещу действията на органа по изпълнение – директор на дирекция Общински строителен контрол /Д“ОСК“/, издал заповед № РА-20-40/13.04.2016г., състоящи се в уведомяване за предстоящо принудително изпълнение на заповедта, чрез залепено на 29.09.2023г. уведомление от район Н.. С жалбата се твърди, че заповед № РА-20-40/13.04.2016г., издадена от директора на Д“ОСК“ не е надлежно връчена на Ц., поради което е бил лишен от правото да я оспори по съдебен ред. Сочи се, че жалбоподателят случайно разбрал, че има покана за доброволно изпълнение на сграда №3, която не била изпратена от надлежен орган и не му била съобщена от надлежен орган, тъй като главният архитект на Столична община /СО/ не е органът издал заповедта. Изложени са съображения, че не е спазен 7-дневният срок за уведомяване за принудителното изпълнение, че процесната сграда се намира до единственото жилище на жалбоподателя и с изпълнението може да се наруши целостта на жилището на Ц.; че изпълнението не е пропорционално по смисъла на чл.6 от АПК; че органът не е изготвил конструктивно становище, план за управление на риска, план за управление на отпадъците и др. документи за изпълнение на заповедта и че изпълнението не е възложено на лицензирана фирма; че органът не е представил количествено стойностни сметки за изпълнението на заповедта; че органът не е съставил нужните протоколи по изпълнението на Наредбата за принудително изпълнение на заповеди; че органът не е в състояние да даде административни гаранции, че изпълнението ще бъде единствено в размер на описаното в заповедта и няма да бъде съборена и законната сграда. Иска се да бъдат

отменени действията на органа по изпълнението на заповедта, изразяващи се в залепено уведомление от 29.09.2023г. от район Н. за предстоящо фактическо изпълнение на заповедта. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът със съпроводително писмо оспорва жалбата като недопустима и неоснователна. Твърди, че орган по изпълнението е главният архитект на СО, съгласно заповед на кмета на СО. Сочи, че при издаване на заповед № РА-20-40/13.04.2016г. са спазени всички законни изисквания и правилно е приложен материалния закон. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Оспорва като прекомерно завишен размерът на адвокатското възнаграждение заплатено от жалбоподателя.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства, прие за установено следното:

Представен е протокол, съставен в съдебно заседание на 23.08.2023г. по нохд № 3805/2023г. по описа на СГС, от който е видно, че жалбоподателят с постигнато споразумение се е съгласил да изтърпи наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година, от което е приспаднато предварително задържане, считано от 02.11.2022г. Протоколът е представен в уверение на това, че към датата на изготвяне и поставяне на уведомлението от 29.09.2023г. В. Ц. е бил настанен в затвора С..

Със заповед № РА-20-40/13.04.2016г., издадена от директора на дирекция Общински строителен контрол, Н., Столична община на основание чл.195, ал.6, чл.196, ал.3 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, е наредено на СО, район Н., М. К., Г. К., З. Каскатийска, В. Н. Ц. и А. Н. Ц. да премахнат след опразване от обитатели: сграда №3, находяща се в поземлен имот /ПИ/ с идентификатор 68134.1383.663 по КККР на район Н., одобрени със заповед № РД-18-48/12.10.2011г. на изпълнителния директор на АГКК, УПИ XVIII-663 от кв.70, съгласно действащия регулационен план, с административен адрес: [населено място], ж.к.Н. II част, [улица].

Срещу заповедта е подадена жалба от В. Н. Ц.. Образовано е адм.д. № 5429/2016г. по описа на АССГ. С определение № 228/12.01.2017г., постановено по адм.д. № 5429/2016г. съдът е оставил без разглеждане жалбата на В. Н. Ц. срещу заповед № РА-20-40/13.04.2016г. на директора на Д“ОСК“. Определението е влязло в сила на 01.02.2017г.

На 14.06.2022г. е изготвена покана за доброволно изпълнение /П./, изпратена до адресатите на заповедта. П. е подписана от главния архитект на СОПисмото, с което на 13.06.2022г. П. е изпратена до жалбоподателя не е връчено. Върнато е на 02.07.2022г. с отбелязване „непотърсено“ /л.68/. С писмо от 04.10.2023г., СО уведомява съда, че доказателства за връчване на П. на жалбоподателя не се откриват.

Изготвено е съобщение №78/29.09.2023г. от район Н., СО до адресатите на заповедта, с което са уведомени, че премахването на сградите – сграда №1, сграда №3 и сграда №4, находящи се в имот с идентификатор 68134.1383.663 по КККР на район Н. ще започне от 03.10.2023г. в 9,00ч. при благоприятни климатични условия.

С уведомление от 29.09.2023г. началник отдел „ИИЕКС“ при район Н., СО е уведомил собствениците на строежите: сграда №1 с идентификатор 68134.1383.663.1; сграда №3 с идентификатор 68134.1383.663.3 и сграда №4 с идентификатор 68134.1383.663.4, находящи се в [населено място], [жк], [улица], че от 03.10.2023г. в 9,00ч. при благоприятни условия ще започне премахването им. Собствениците са приканени да ги освободят от имущество, оборудване и др.

Със служебна бележка от 29.09.2023г. служители в район Н., СО са удостоверили, че

са поставили и съобщили по реда на §4 от ДР на ЗУТ чрез залепване на посоченото място, а именно на обекта и на таблото за обявления в сградата на район Н., съобщение №78/29.09.2023г. и уведомление от 29.09.2023г. за премахване на сгради. Служебната бележка е подписана от съставителите и от двама свидетели.

Със съобщение №77/13.09.2023г. и уведомление от същата дата адресатите на заповедта също са били уведомени за премахване на сградите - сграда №1, сграда №3 и сграда №4, находящи се в имот с идентификатор 68134.1383.663 по КККР на район Н. от 19.09.2023г. в 9,00ч. при благоприятни климатични условия. Съобщението и уведомлението са били поставени и съобщени по реда на §4 от ДР на ЗУТ чрез залепване на посоченото място, а именно на обекта и на таблото за обявления в сградата на район Н..

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от лице с правен интерес и в законоустановения срок. Неправилното посочване на ответника при ясно и недвусмислено изразена в жалбата воля да се оспори процесното действие по принудително изпълнение не обуславя извод за недопустимост на жалбата. Посочването на издателя на изпълнителното основание като ответник е в съответствие с чл.272, ал.1 от АПК.

Орган по изпълнението срещу граждани и организации съгласно чл. 271, ал.1, т.1 от АПК е административният орган, който е издал или е трябвало да издаде административния акт, освен ако в изпълнителното основание или в закона е посочен друг орган. В случая издател на акта е директорът на Д"ОСК". Предвид разпоредбите на чл.271, ал.2 във вр. с чл.153, ал.3 от АПК и твърденията в съпроводителното писмо, че компетентността на издателя на изпълнителното основание - Заповед №РА-20-41/13.04.2016г. е била отнета съдът конституира служебно като страна по делото компетентния орган.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

С представените по делото доказателства се установи, че заповед № РА-20-40/13.04.2016г., издадена от директора на дирекция Общински строителен контрол е влязла в законна сила на 01.02.2017г. и представлява изпълнително основание по смисъла на чл.268, т.1 от АПК.

Изпълнителното производство започва с покана за доброволно изпълнение. Тъй като съгласно чл.294 от АПК на обжалване подлежат постановленията, действията и бездействията на органите по изпълнението, П. не съставлява действие по принудително изпълнение по посочената разпоредба. Поканата има уведомителен и подготвителен характер относно действията, които предстои да бъдат извършени в процеса на изпълнение на влезлия в сила административен акт. За да изпълни своето предназначение поканата следва да бъде съобщена по надлежен ред. В случая доказателства за датата на връчване на П. на жалбоподателя не са представени от органа. Тъй като П. е положителна процесуална предпоставка за преминаване към принудително изпълнение, липсата на доказателства за надлежното ѝ съобщаване е основание за отмяна на оспореното действие по принудително изпълнение.

Съгласно чл.225а, ал.3 от ЗУТ ако заповедта за премахване не се изпълни доброволно в определения в нея срок, тя се изпълнява принудително от общината по ред, определен с наредба на общинския съвет. В случая това е Наредбата за

принудително изпълнение на заповеди по чл.195, ал.4, ал.5 и ал.6 от ЗУТ за поправяне, заздравяване или премахване на строежи или части от тях и заповеди по чл.225а, ал.1 от ЗУТ за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на Столична община /Наредбата/.

Съгласно чл.4, ал.4 и ал.5 от Наредбата, в тридневен срок след изтичане на срока за доброволно изпълнение, служителите по чл.223, ал.2 от ЗУТ в съответния район са длъжни да извършат проверка по изпълнението на заповедта и да съставят констативен протокол /Приложение №1/, а при констатиране на неизпълнение се пристъпва към действия по принудително изпълнение. В седемдневен срок от съставяне на констативния протокол кметът на съответния район изпраща до директора на Д“ОСК“ образуваната административна преписка с протокол /Приложение №2/ съдържащ предложение за начина на изпълнение на премахването и необходимите строително-монтажни работи. Когато това е необходимо в протокола – Приложение №2 се посочва необходимост от одобряване на инвестиционен проект за укрепване на сградата и друга документация. В едномесечен срок от изпращането на протокола – Приложение №2 издателят на заповедта определя дата и час за принудителното ѝ изпълнение, които се съобщават на всички заинтересовани лица по реда на АПК /чл.8 от Наредбата/. В настоящия случай преди определяне на датата и часа за принудително изпълнение не са съставени констативен протокол-Приложение №1 и протокол-Приложение №2, което също е основание за отмяна на оспореното действие по принудително изпълнение.

Предвид изложеното жалбата е основателна.

При този изход на спора основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски. Представени са доказателства за внесена държавна такса в размер на 10,00 лв. и за заплатен адвокатски хонорар в размер на 2000,00 лв. /л.105/. Ответникът оспорва размера на адвокатския хонорар като прекомерно завишен. Съгласно чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 1000,00 лв. Съдът като взе предвид фактическата и правна сложност на казуса прие, че ответникът следва да заплати в полза на жалбоподателя сумата 1010,00 лв., от които 10,00 лв. за внесена държавна такса и 1000,00 лв. за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на В. Н. Ц., действие на органа по принудително изпълнение, изразяващо се в премахване на 03.10.2023г., 9,00ч., на строеж: Сграда №3 с идентификатор 68134.1383.663.3, находящ се в [населено място], район „Н.“,[жк], [улица], разпоредено със Заповед № РА-20-40/13.04.2016г., издадена на основание чл.195, ал.6 и чл.196, ал.3 от ЗУТ от директора на Д „ОСК“, направление „Архитектура и градоустройство“, Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на В. Н. Ц., с ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 1010,00 лева, разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: